

Objavljeno v časniku Dnevnik, 8. marca 2010

Infrastruktura je krvožilni sistem svetovnega gospodarstva

Poglavitni dejavnik, zaradi katerega je infrastrukturni sektor v hitro razvijajočih se regijah dolgoročno privlačna naložbena alternativa, je nadaljevanje pospešenega gospodarskega razvoja, saj sta oba segmenta odvisna drug od drugega.

Globalizacija in kapitalizem sta poskrbela, da so geografske razdalje postale nepomembne, kar je naredilo svet, v katerem danes živimo, bistveno manjši in v katerem kapital skoraj vedno najde najučinkovitejšo (najdonosnejšo) uporabo. Blagovna menjava se pospešeno razpreda na najrazličnejše konce sveta in vedno bolj pridobiva veljavo. Vse to ne bi bilo mogoče brez učinkovitega infrastrukturnega sistema svetovnega gospodarstva. Sistema pristanišč, letališč, železnic, naftovodov, plinovodov in cest, po katerih tečejo globalni blagovni tokovi, ki omogočajo Američanom nakup poceni kitajskega blaga, Kitajcem nakup naj sodobnejših nemških avtomobilov in Nemcem dobavo ruskega plina. Za normalno delovanje ekonomije in vsakodnevnega življenja pa so pomembna preskrbovalna omrežja in napeljave, ki podjetja in domove oskrbujejo z električno energijo in pitno vodo. Komunalna omrežja, ki poskrbijo, da nas ne pokopljejo gore odpadkov in da se ne utopimo v lastnih odplakah. In nenazadnje mreže cest in železnic, po katerih se dnevno prevaža na milijone marljivih delavcev.

Medicina nas uči, da je za človeško zdravje še kako zelo pomemben zdrav krvožilni sistem, saj se v primeru zamašitve kake večje arterije močno poveča verjetnost srčnega napada. Enako velja tudi za nacionalna gospodarstva, še posebno, če imamo opraviti z državo, ki je močno vpeta v globalne trgovske tokove in katere prihodnost je močno odvisna od izvoznega sektorja. In ravno izvoz, bodisi izvoz surovin in energentov (Latinska Amerika, Rusija) bodisi izvoz proizvodov široke potrošnje (Azija), je bil in tudi bo še nekaj časa ostal glavna gonila sila visokih gospodarskih rasti večine držav razvijajočih se regij. Zato je zdravje in razvoj infrastrukturnega sistema za njih še kako pomembno vprašanje. Kaj nam pomaga, če lahko proizvedemo na milijone proizvodov, a jih lahko zaradi pomanjkljive infrastrukture po svetu razpošljemo le peščico?

Po ocenah Svetovne banke bi morale države v razvoju za ohranjanje visokih stopenj gospodarskih rasti na letni ravni investirati približno 25 odstotkov njihovega BDP, od katerih naj bi 7 odstotkov namenile za razvoj infrastrukture. Dejstvo je, da so bile te države v preteklosti bistveno bolj osredotočene na povečanje proizvodnih kapacitet kot pa na razvoj infrastrukturnega sistema, zaradi česar je prišlo do pojavljanja ozkih grl na najrazličnejših infrastrukturnih objektih. Na srečo so vodilni ljudje v večini držav razvijajočega sveta doumeli te težave in so v zadnjih letih pričeli s pripravo obsežnih investicijskih projektov, namenjenih ravno posodobitvi in izgradnji infrastrukturnega sistema. Raziskava ameriške banke Morgan Stanley kaže, da naj bi se tako za posodobitev in izgradnjo infrastrukture v razvijajočem se svetu v naslednjem desetletju skupaj namenilo več 20 trilijonov ameriških dolarjev.

Vidimo torej, da bo za nadaljevanje gospodarske rasti hitro razvijajočih se regij infrastrukturni sektor igral pomembno vlogo. Zato velja pri bodočih naložbenih odločitvah del pozornosti nameniti tudi infrastrukturnemu sektorju hitro razvijajočih se regij.

Sašo Šmigić, upravitelj, KD Skladi